

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]

เรื่องของอุปนิสัย

(ขณะนี้กำลังถ่ายทอดสดไปอเมริกาครับ) ตั้งแต่เราเทศน์สอนเมืองไทยเรา เราก็จะตายอยู่แล้ว ไปหาที่ไหนอีก นี่ถ่ายทอดสดด้วยนะ พอเทศน์นี้ก็ลงสหรัฐเลย สหรัฐก็ได้ยินพร้อมกันกับเรา (เทกซ์สครับ) รัฐเทกซ์ส เขามาขอนานแล้ว ตอนเทศน์ตอนเช้าที่ศาลาอุดร เขาติดต่อขอจากทางนี้ ให้ทางนี้เอาโทรศัพท์มือถือไปวางไว้ พอเทศน์บิ๊ก็ออกเลย เราไม่รู้เรื่องรู้อะไรละ อยู่ที่วัดป่าบ้านตาดพอเทศน์อย่างนี้เขาก็ฟังเหมือนกัน มาถึงนี่เขาก็ติดตามมาขออีกที่สหรัฐ

อยู่บ้านใดเมืองใดก็ตาม ขอพี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบไว้โดยทั่วหน้ากันว่า ไม่มีอะไรจะเลิศเลอยิ่งกว่าอรรถกถาธรรม ใจเท่านั้นเป็นคู่ควรกันกับธรรม ที่จะได้รับได้ยินได้ฟังจากอรรถกถาธรรมไปปฏิบัติตัว ๆ เพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่ตัวเราเองและส่วนรวมทั่ว ๆ ไป ในโลกอันนี้ท่านทั้งหลายอย่าไปมองข้ามตามกิเลส ซึ่งมันปิดหูปิดตาเรามา นานแล้วนะ โลกทั้งหลายหาแต่ความสุขกัน ๆ แต่วิธีการหาความสุขนั้นเป็นทางเดินของกิเลส กิเลสเปิดทางให้เราแล้ว เราไม่รู้

อยากทำสิ่งนั้น อยากทำสิ่งนี้ อยากได้อย่างนั้นอย่างนี้ ความที่ว่าอยากนั้นอยากนี้คือกิเลสเปิดทางไว้แล้ว เราไม่รู้ ครั้นเวลาเดินไปตามมันก็จม ๆ มีตั้งแต่ความทุกข์มากน้อย ตามสายทางที่กิเลสมันเปิดทางให้เรา กิเลสจะไม่เปิดทางความดี ความชอบ ความสุข ความเจริญให้แก่สัตว์ทั้งหลาย จะเปิดเฉพาะสิ่งล่อลวงนี่เบื่องตัน เหี่ยวล่อ จะทำให้อยากนั้นอยากนี้ เป็นสิ่งที่แปลกหูแปลกตา มันหากสร้างความรู้สึกรายในใจเรานั้นแหละ สิ่งต่าง ๆ เขาก็มีธรรมชาติของเขา มันแปลกอะไรวิฤตต่าง ๆ ในโลกนี้ไม่อดไม่อยาก มันแปลกที่ใจ ที่กิเลสเข้ากระซิบ พอไปเจอเข้านี่ อันนั้นดี อันนี้ดีเข้าไป ได้ยินบิ๊ก็เครื่องมือของกิเลสมันรอบตัว มันออกใช้ทางตากก็อยากเห็น อยากดู หูอยากฟัง ใจจิตใจอยากคิดอะไร ๆ นี่มีแต่ทางเดินของกิเลส มันเสียมสอน ๆ นี่เราไม่รู้ แล้วก็เดินตามมันไป

เพราะฉะนั้นความสุขของมนุษย์เราเราอยากจะไม่ค่อยมี พอบอกบ้างนะไม่ค่อยมี ถ้าพูดให้เต็มยศเทียบกับธรรมแล้ว ไม่มีว่างั้นเลย มันฟังไม่ได้ ดูไม่ได้ นี่ละเรื่องกิเลสหลอกลวงโลก ในสายตาของธรรมเท่านั้นที่จะมองเห็นได้ชัดเจน เรื่องสายตาของกิเลสมีแต่หลอกสัตว์โลกให้จมไป ๆ เท่านั้นแหละ สิ่งทั้งหลายมันมีอยู่ทั่วโลกนั้นแหละ

ถ้ากิเลสไม่กระซิบกระซาบมันก็ไม่หลง พอกิเลสกระซิบเท่านั้น สิ่งที่เคยมีเคยเป็นอยู่ทั้งหลายนั้นแหละ มันเป็นของดิบของดี สิ่งทีพึ่งหวังที่ต้องการไปด้วยกันทั้งนั้น ทีนี้ก็หมუნไปตามมัน หมุนไปตาม ๆ

พอพูดอย่างนี้เราก็อยกตัวอย่าง สามภรรยา สามีเป็นนักพนันตัวยง ไปที่ไหนไม่ได้เล่นการพนันอยู่ไม่ได้ มันจะตายแหละ ไอ้ท่านั้น เข้าใจไหม พูดอย่างนั้นมันถึงสมมันชิ ไปที่ไหนมันต้องตัวยงกับการพนัน พอตีเมียไม่เคยเอาเงินใส่มือมันนะ เป็นหมดเลย ถ้าเอาเงินใส่ เมียต้องเป็นผู้เก็บรักษาเงินทั้งหมด แต่เขาก็ตื่นะ เขาไม่มายุ่งเมียเขา ให้เมียเขามีอำนาจรักษาเงินทั้งหมด ตัวก็คอยเอาเศษเอาเดนจากเมีย ถ้าได้แล้วเป็นอันว่าเสร็จ ว้างนั่นเถอะ เล่นการพนันหมดไม่มีเหลือ

ทีนี้พอตีวันนั้นเมียมีธุระจำเป็น ลูกนั้นนะสำคัญ ยุ่งกับลูก ไปไม่ได้ก็เลยเอาเงินให้ตัวไปซื้อของ ไปตลาดวางนั่นเถอะ ให้ไปตลาดสักหน่อยวันนี้ เดียวไปฟาดการพนันหมดจะไม่ได้กินทั้งบ้านนะ ชูตัว ตัวก็ขี้มนิดหนึ่ง ได้เงินแล้วก็ไป พอไปมันไม่ได้เข้าตลาดสิ่งของ มันเข้าตลาดการพนัน ฟาดทีเดียวหมดการพนัน เงินเมียเอาให้ไปเล่นการพนันหมดเลย เข้าบ้านไม่ได้ เมียคอยกินข้าว กินอาหารก็แล้ว อะไรก็แล้ว ให้คนติดตามไปดู ที่ไหนได้มันเผ่นแล้ว มันกลัวเมียชานาบมัน มันเปิดหนีแล้ว มันไปเสียการพนัน

นี่ละเห็นไหม อันนี้ก็กิเลสตัวหนึ่ง มันติดเสียจนติดสันดาน ไม่ได้เล่นการพนันอยู่ไม่ได้ นี่เป็นยาเสพติดที่ร้ายแรงมากประการหนึ่ง นี่ก็เป็นกิเลสประเภทหนึ่งที่ฝังอยู่ในนั้น การพนัน ให้เสียผู้เสียคนเพราะการพนัน การได้เงินมาจากการพนันนี้ไม่ได้เป็นหลักเป็นเกณฑ์นะ ได้มาเพื่อสร้างความเพลิดเพลิน ความติดอกติดใจ สร้างความคึกคะนองในการเล่นการพนันให้หนักยิ่งกว่านั้นเข้าไปอีก ได้มาแล้วเงินก็เป็นเครื่องสนุกสนานไปเสีย ไม่ได้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ถ้าเสียแล้วเสียเป็นเงินเป็นทองจริงๆ เสียจนกระทั่งนิสัยของคน ไม่ดีเลย ใครเป็นนักการพนัน อย่าเข้าใจว่าจะเป็นของดิบของดี ได้มาก็เพื่อเสีย เสียไปก็เพื่อเสียอีก มีตั้งแต่เรื่องเสียคือการพนัน

เราพูดถึงเรื่องกิเลสหลอกคน หลอกไปทุกแง่ทุกมุม จึงขอให้เอาธรรมจับเถอะ ถ้าธรรมไม่จับไม่มีทางรู้ณะ ถ้าธรรมจับตรงไหน ถึงจะอยากเท่าไรก็รู้ว่ามันเป็นพิษ ถอนตัวได้ ๆ นี่ละธรรมจึงเป็นของสำคัญมาก ที่จะหักห้ามความชั่วช้าลามกไม่ให้สัตว์ทั้งหลายทำ ห้ามไม่ได้ธรรมดา กิเลสเปิดทางโล่งไว้แล้วมีแต่ไหลลง ๆ ต้องเอาธรรมเข้าสกัด ถ้าธรรมเข้าสกัดแล้วไม่ทำ อยากขนาดไหนก็รู้ว่ามันผิด ๆ ทำไมจะไปสละตัวไปตายมีอย่างเหรอ ก็มันผิดถึงขั้นเสียหาย ชั้นล้มชั้นตายก็ได้ นี่หักห้ามทันที นี้เรียกว่า ผู้มีธรรมเป็นเครื่องรักษาตัว

ถ้าไม่มีธรรมไม่ได้นะ เราจะปล่อยตามความคิดความเห็นของใจ ความคิดเหล่านี้เป็นเรื่องของกิเลสขบงการทั้งนั้น ไม่มีขึ้นดีเลย ให้พากันระมัดระวัง การปฏิบัติตัว ตัวของเรานั้นนี่เป็นสำคัญ เรารับผิดชอบเราทุกคนๆ ให้ต่างคนต่างรับผิดชอบตัว ด้วยการปฏิบัติความดี ปิดสิ่งที่ชั่วช้าลามกทั้งหลายออก อันไหนที่ธรรมท่านตำหนิติเตียนว่าไม่ให้ทำ แล้วอย่าฝืน ฝืนไปก็เป็นอย่างจริงๆ เพราะธรรมท่านแสดงไว้อย่างถูกต้อง เราจะเข้าใจว่าเราถูกต้องยิ่งกว่าธรรม นั้นแหละเราจะจม อย่างไม่มีใครช่วยได้ละนะ

ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ ถ้าปล่อยเนื้อปล่อยตัวไปเรื่อย ๆ มันจมได้ทั้งนั้นคนเรา อยู่บนฟ้าก็จมได้ เรื่อยว่าอยู่ดินธรรมดานะ มันจมอยู่ที่ใจ ไม่ได้จมอยู่ที่ไหน ใจได้รับการเสื่อมสอนสิ่งไม่ดีเข้าไปก็เป็นภัยต่อตัวเอง อยู่ไหนเป็นภัยหมดคน ๆ นั้น ถ้ามีธรรมเป็นเครื่องรักษาแล้วอยู่ที่ไหนก็เป็นคุณ คือมีการรักษาตัวอยู่ตลอดเวลา จึงขอให้พากันเอาธรรมไปรักษา อย่าปล่อยเนื้อปล่อยตัวจนเกินไป

นี่ดูโลกมานานนะ บวชมาแล้ว ฟัน้องทั้งหลายก็อาจจะไม่ทราบก็มี หลวงตาบวชมาแล้ว ถ้านับเป็นพรรษาที่ ๖๙ หรือ ๗๐ บวชวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๗๗ จนกระทั่งถึงมาบัดนี้เป็นเวลาเท่าไร เจ้าของก็เลยนับพรรษาเจ้าของไม่ได้แหละ เพราะไม่ได้บวชมาเพื่อนับพรรษา บวชมาเพื่อศีลเพื่อธรรม ถ้านับก็นับศีลนับธรรม นับความได้ความเสียของตัวเอง พิจารณาตัวเองต่างหาก เพราะฉะนั้นจึงไม่ทราบ นี่ก็บวชมาได้ ๖๙ หรือ ๗๐ ปีนี้แล้ว พอบวชมาก็มาดูตัวเอง ระมัดระวังรักษาตัวเอง เรื่องศีลเรื่องธรรมภายในตัวเอง ตั้งหน้าตั้งตารักษามาตั้งแต่บัดนั้น เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับภายนอกนะ

จนกระทั่งออกปฏิบัติเรียบร้อยแล้ว พัดกับกิเลส นั้นละตอนนี้ตอนหนักมาก เอาไม่ไหวมันมีเหลือภายในใจเลย พอหลังจากนั้นแล้วที่นี้ดูโลก ไม่บอกก็ดู มันหากเป็นหลักธรรมชาติของจิต ที่มันจะสอดส่องดูโดยหลักธรรมชาติ เรียกว่าอัตโนมัตติ มันจะดูความได้ความเสีย ความดีความชั่วของโลก ความหนาความบางของจิตใจคนที่เกี่ยวกับอรรถกับธรรม ที่จะนำไปสู่ความชั่วหรือความดี มันอยู่ที่ใจ มันเข้าไปตรงนั้นละนะ ถ้าจิตใจมีความเหนียวแน่นมั่นคงทางศีลทางธรรม แล้วจิตใจก็มีความสว่างภายในหัวใจ

ร่างกายนี้ไม่ต้องดูกันแหละ เพราะร่างกายนี้เป็นธาตุสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ จากส่วนผสม คือดิน น้ำ ลม ไฟ ผสมกันแล้วก็มีจิตวิญญาณเข้าไปเป็นเจ้าของยึดอำนาจ เรียกว่า เกิด ปฏิสนธิวิญญาณเข้าไปเกิด พอเกิดก็เรียกว่าคนเกิด สัตว์เกิด ครองร่างกายไปถึงอายุขัยก็เรียกว่าคนตาย สัตว์ตาย ที่นี้ใจนี้มันมีเศรัามีหมอง มีมืดตื้อ มีผ่องใส มีสว่างราคืออยู่ในร่างอันนั้นละนะ ร่างกายนี้ไม่มีความหมาย ดิน น้ำ ลม ไฟ ธรรมดา ๆ แต่จิตที่อยู่ในท่ามกลางแห่งร่างกายนั้นละสำคัญมาก มันก็อดไม่ได้นะ ให้ดู เพราะโลก

อันนี้ไม่มีอะไรที่ชัดเจนยิ่งกว่าจิต ซึ่งเป็นตัวแสดงลวดลายทั้งดีทั้งชั่วอยู่ภายในตลอดเวลา

ที่นี้ธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกันแล้วกับสิ่งเหล่านี้ คือกิเลสและธรรมอยู่ภายในใจ มันก็ออกประสานกันล่ะซิ เมื่อออกประสานมันก็รู้ รู้สิ่งดีสิ่งชั่วที่มีอยู่ในหัวใจของสัตว์ ของใครก็ตาม ดูมันก็เห็นอันนั้นก่อน ดิน น้ำ ลม ไฟ บรรดาพระพุทธรเจ้าทั้งหลายหรือพระสาวกองค์ที่ท่านมีความเชี่ยวชาญ ท่านไม่ได้สนใจนะ ดิน น้ำ ลม ไฟ ท่านไม่ดู ภาพพายุเพ วิโลกาน์ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก คือตอนปัจฉิมยาม ท่านเล็งญาณดูสัตว์โลก ใครจะมีอุปนิสัยปัจจัยต่อมรรคผลนิพพาน เป็นต้น ว่าอย่างงี้เลยนะ ท่านเล็งญาณไป ก็ไปเห็นใจดวงนี้ ท่านไม่ได้ดูดิน น้ำ ลม ไฟ ท่านไม่ได้ดูร่างกาย

ร่างคนนั้นเป็นแต่เพียงว่า ขอบเขตของจิตวิญญาณอยู่ในนั้น พอมองเห็นร่างนั้น มันก็ทะลุเข้าไปหาใจ แล้วก็ดูที่ใจ ใจมีความเศร้าหมองผ่องใสขนาดไหน มันประกาศตัวของมันเอง ว่าความเศร้าหมองนี้ตีตราไว้เลยก็ได้ จะต้องไปทางชั่วและได้รับความทุกข์ความทรมานหนักเบาอย่างน้อยตามกรรมของตนที่สร้างเอาไว้โดยถ่ายเดียว ถ้าเป็นทางดี ส่องไปก็เห็นแล้ว นี่ละจิตดวงนี้ไม่เคยตาย มันอยู่ในท่ามกลางร่างกายของเรา พอญาณท่านส่องไปก็เห็นแล้ว ผู้นั้นมีอุปนิสัยปัจจัย

คำว่า อุปนิสัยปัจจัย หมายถึงความดีที่เราได้สร้างมามากน้อย เข้าเป็นเจ้าของอยู่ในใจนั้น นี่เรียกว่าคนนี้มีอุปนิสัย ถ้าสามารถที่จะบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์บุคคลได้ในชาตินี้ก็บอกว่า นี่นิสัยสุดขีดแล้ว นิสัยสามารถที่จะพ้นจากทุกข์แล้ว ถ้าควรไปโปรดในเวลานั้นได้พระองค์ก็ไป ถ้าไม่ไปเวลานั้นก็หาเวลาอื่นไปจนได้นั้นแหละ หรือผู้มีอุปนิสัยปัจจัยที่จะได้บรรลุธรรม แต่จะมีอันตรายเกิดแก่ชีวิตอย่างรวดเร็ว เช่นควรที่จะแก้ไขรีบด่วน เช่น พระอังคฺลิมาล นี่มีอุปนิสัยเต็มภูมิของพระอรหันต์แล้ว แต่หลงกลของบรรดา นี่แหละอย่างที่เราเห็น เมืองไทยเราก็เห็น มันมีอยู่ด้วยกันตั้งแต่ไหนแต่ไรมา

อังคฺลิมาลนั้นเป็นคนดี ปฏิบัติดีต่อครูต่ออาจารย์ ไปเป็นลูกศิษย์ในสำนักอาจารย์ แล้วอาจารย์ก็มีลูกศิษย์หลายคน ลูกศิษย์ส่วนมากมันก็...คนเรามันชอบแต่ชื่อนั้นแหละ แต่ลูกศิษย์คนนี้ดี อาจารย์ก็ไว้ใจและรัก ที่นี้ลูกศิษย์ที่โกโรโกโสทั้งหลาย มันก็รวมหัวกันล่ะซิ หาเรื่องไปฟ้องอาจารย์ว่า ลูกศิษย์คนนี้โกโรโกโส อาละวาดเพื่อนฝูง ชวนทะเลาะเบาะแว้งอยู่ตลอดเวลา เป็นความก่อกวนตลอด เพื่อนฝูงหาความสุขไม่ได้ เพราะเด็กคนนี้คนเดียว นั่นไหมล่ะ ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ก็รู้ที่อยู่ว่าเด็กคนนี้ดี แล้วทำไมจึงเชื่อบรรดาคนทั้งหลาย ปากทั้งหลายได้ นี่ละหลายปากมารวมกันเป็นภัยได้

ลูกศิษย์ทั้งหลายที่เป็นฝ่ายชั่วมาฟ้องอาจารย์ ว่าเด็กคนนี้ไม่ดี อาละวาดหมู่เพื่อน ผู้เป็นอาจารย์ก็เลยยอมรับ เอ้อ เราจะจัดการกับมันเอง นั่นเห็นไหมล่ะ ที่แรกบอกว่าไม่ดีเท่าไรก็ไม่ยอมเชื่อ พวกนี้เลยรวมหัวกันใหญ่ ตกลงอาจารย์เลยเชื่อ แล้วจัดการกันใหญ่ก็คือว่า หาอุบายให้อังคุลิมาลไปฆ่าคนให้ได้พันคน แล้วเอาเล็บมือของคนที่ฆ่าตายแล้วแต่ละคน ๆ หนึ่งเล็บ ๆ มาให้ได้จำนวนหนึ่งพันเล็บ แล้วอาจารย์จะประสิทธิ์ประสาทวิชาที่เลิศเลอให้ ให้ไปฆ่าคนเสียก่อนค่อยเรียนวิชาอันนั้น ให้ไปฆ่าคนได้พันคนแล้วเราจะประสิทธิ์ประสาทให้ ความหมายของอาจารย์ก็คือว่า เมื่อไปฆ่าคนแล้ว จะไม่ก่คนแผละเขาจะฆ่ามันเสีย ไม่ได้หมายถึงว่าจะประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้นะ หลอกมันไปให้เข่าฆ่ามันเอง

ถ้าไปนี้อุปนิสัยปัจจัยมีอยู่ ไปฆ่าคนก็ไม่ได้ฆ่าด้วยเจตนาโหดร้ายทารุณ ฆ่าตามหลักวิชาต่างหาก แล้วก็ไปฆ่า พอไปก็ฆ่าได้ ๙๙๙ คน ยังเหลืออยู่อีกคนหนึ่ง เรียกว่าเล็บมือหนึ่ง ก็พอดีมาโดนกับแม่เข้าล่ะซี ทรงเล็งญาณดู ภาษาของเราก็ว่า อ้าย กูตาย นี่วันพรุ่งนี้แม่จะเป็นคนที่หนึ่งพันที่ถูกฆ่า แล้วเล็บก็จะเป็นหนึ่งพันเล็บวันพรุ่งนี้ ถ้ามานี้อังคุลิมาลจะไม่คิดสนใจว่าเป็นแม่เป็นพ่อ จะเอาแต่เล็บอย่างเดียว แล้วจะไปเรียนวิชาจากครู

พอทรงทราบแล้วเสด็จตามไปเลย เสด็จไปทรมานอังคุลิมาล นี้ละมีอุปนิสัยสามารถ คือทางอรหันต์หนึ่ง ความเสียหายอย่างร้ายแรงคือฆ่ามารดา จะจมลงนรกหนึ่ง ถ้าฆ่ามารดาแล้วจะจมลงนรกไม่สงสัย ถ้ารู้เนื้อรู้ตัวแล้ว ได้รับบรรณาธิบายธรรมแล้วจะได้สำเร็จเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา พระองค์จึงรีบเสด็จไป นี้ละการเล็งญาณท่านเล็งอย่างนี้ อย่างพระอังคุลิมาลนี้เรียกว่าหัวเลี้ยวหัวต่อ พระองค์จึงทรงปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ ไปก็ถูกอังคุลิมาลไล่ฆ่า เอ้า สรุปละยะ จนท่านทรมานรู้แล้วได้บรรลุนิพพานจากพระพุทธเจ้าที่ทรงแสดงธรรม

พอลงในพระพุทธเจ้าแล้ว แม่ก็มา ถ้าก่อนหน้านี้แม่ตายเลย นี่หลังจากได้ฟังอรรถฟังธรรม ใจเป็นที่ลงแน่นอนแล้วแม่จึงได้มา ก็หมดปัญหากันไป นี่เรื่องของอุปนิสัยปัจจัย ท่านเล็งญาณ คือจิตพระพุทธเจ้าไม่ได้เหมือนจิตของเราทั้งหลาย เหมือนกับตา คนตาบอดมี คนตาดีมี ตาเหมือนกันคำว่าตา คนหนึ่งตาบอด คนหนึ่งตาดี คนตาบอดจะไม่มองเห็นอะไรเลย แต่คนตาดีมองเห็นหมด นี่พระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้าก็เช่นเดียวกัน ทรงหยั่งทราบบรรดาสัตว์ทั้งหลาย คือหัวใจที่มันมีอยู่ในท่ามกลางหัวอกเรานี้แหละ

ใจดวงนี้ที่สร้างความชั่วช้าลามกก็อยู่ในใจอันนี้ สร้างความดีงามทั้งหลายจนกระทั่งถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้นก็สร้างที่หัวใจดวงนี้ หัวใจนี้เป็นคลังอันใหญ่หลวงที่เก็บไว้

ซึ่งความดีและชั่ว เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้สร้างความดี เพื่อเก็บความดีไว้ส่งเสริม หนุนตนให้พ้นจากทุกข์เป็นลำดับลำดับตา จนกระทั่งพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิงด้วยความดีทั้งหลาย ท่านไม่ให้สร้างกรรมชั่ว ความชั่วมีมากมีน้อยเข้าไปก็เป็นภัยต่อจิตใจ ๆ ผลสุดท้ายก็พาใจจมลงนรกได้ เพราะความชั่วของตัวที่ทำด้วยความดีความคอง เพราะอำนาจของกิเลสมันลุดมันลากไปให้ทำ พอใจทำ ทำอะไรก็พอใจทำ ไปฆ่าเขาก็ถือว่า เป็นของดีของดี ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกฆ่าไม่พึงปรารถนาและเป็นโทษอย่างร้ายแรง แต่ผู้ที่จะไปฆ่าเขานี้ ถือว่าเป็นความดีความชอบ มีความพอกพอใจ ฆ่าด้วยความพอใจ แต่ครั้นแล้วกรรมอันนี้ก็ลงอย่างถึงใจเหมือนกัน

นี่ให้พากันระมัดระวัง พี่น้องทั้งหลาย ใจดวงนี้อยู่กับทุกคน ๆ นี่คือพระญาณ หยั่งทราบของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ สอนสัตว์ทั้งหลายโดยไม่มีความคลาดเคลื่อน เลื่อนลอย สอนอย่างถูกต้องแม่นยำ ไร่เรากำลังมกด้วย หูหนวกตาบอดด้วย ก็ขอให้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรม คีบคลานไปตามพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นคนตาดีแล้วปลอดภัย ที่จะวิ่งตามกิเลสตัณหา พาให้เราตาบอดนั้นจมกันทั้งนั้นแหละนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ ปฏิบัติ

วันนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องอุปนิสัย เป็นอย่างนี้ มีอยู่ด้วยกันในหัวใจ ดีชั่วจะอยู่ในหัวใจ ไม่ได้อยู่ที่ธาตุที่ชั้น ธาตุชั้นตายแล้ว นรกก็ไม่ตก สวรรค์ก็ไม่ไป เป็นดิน น้ำ ลม ไฟ กระจายออกไปแล้วเป็นดิน น้ำ ลม ไฟ ใจดวงนี้แหละจะไป ให้ระมัดระวังรักษาใจ เราให้ดี ความอยากมันจะท่วมท้นนะในหัวใจ ส่วนมากจะอยากทำไปทางฝ่ายต่ำ ๆ ต้องมีธรรมหักห้ามเอาไว้ ๆ ต่อไปหลายครั้งหลายหนก็ค่อยเบาบาง ๆ การหักห้ามตัวเองก็ง่าย คือหักห้ามจากการทำชั่ว ไม่ให้ทำ ต่อไปก็ค่อยรื่นเริง ๆ สุดท้ายไม่อยากทำ อยากทำตั้งแต่ความดี ๆ เรื่อย ๆ ไป ทีนี้ก็ไหลไปทางดีเลย คนดีได้เพราะเหตุนี้ ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็ดี ๆ ได้เลย ไม่ได้นะ ต้องดีได้ด้วยการอบรมสั่งสอน

นี่เราก็มีพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาชั้นเอกแล้ว นอกจากนั้นยังมีครูมีอาจารย์แนะนำสั่งสอนเราอีก เราควรจะปฏิบัติตนตามนิสสัยวาสนาของเราที่มีมากอยู่แล้ว ถึงได้มาพบพระพุทธศาสนา ได้เกิดความเชื่อความเลื่อมใสจากอรรถจากธรรมที่ท่านแสดงให้ ฟัง ให้นำไปปฏิบัติเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตน อย่างอื่นไม่เป็น ถ้าหากว่าสิ่งชั่วช้าลามกทั้งหลายเลิศกว่าพระพุทธเจ้าแล้ว พระพุทธเจ้าก็ไม่จำเป็นต้องมาตรัสรู้ เพราะสิ่งเหล่านั้นดีอยู่แล้ว ดีไม่ดีเลิศกว่าพระพุทธเจ้า จำเป็นอะไรจะต้องมีพระพุทธเจ้ามาสอน ปล่อยให้สิ่งเหล่านั้น คือกิเลสมันสอนเอง ชนคนไปนิพพานเสียให้หมด ๆ โลกให้มันว่างเปล่า เสียเลยจนไม่มีอะไรเหลือ เพราะกิเลสมันเลิศเลอกว่าพระพุทธเจ้า สอนคนแป็บเดียวเท่านั้นพ้นทุกข์ไปหมด จากนั้นหรือเอาพวกสัตว์สाराสิง สัตว์น้ำสัตว์บกอยู่ที่ไหน กวาดขึ้น

ไปนิพพานให้หมดเสีย แแข่งพระพุทธเจ้าต่อหน้าต่อตา ทั้งๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงลำบาก ลำบากในการสร้างบารมี กว่าจะได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา และติดตามสั่งสอนสัตว์โลก ลำบากแสนสาหัสไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า แต่เวลามาสั่งสอนสัตว์โลกนี้สู้กิเลสไม่ได้ กิเลสมาสั่งสอนแป็บเดียว ๆ เป่าพุด ๆ ๆ เท่านั้น ขนขึ้นสวรรค์นิพพาน กิเลสมันขนขึ้นได้ง่าย ขนไปสวรรค์นิพพาน ง่ายกว่าพระพุทธเจ้าเป็นไหน ๆ อย่างนี้เคยมีไหม พิจารณาซิ ถ้าหากว่าเป็นของมีแล้ว ธรรมะก็ไม่มี ศาสนาก็ไม่มี กิเลสเลิศโลกครอบ โลกธาตุแล้ว น้ำมันครอบตั้งแต่พื้นแต่ไฟนั่นแหละ กิเลสพาครอบโลกธาตุ สัตว์โลกอยู่ที่ไหนกิเลสอยู่ที่ใดเป็นพื้นเป็นไฟไปทีนั้น เผาเหล็กไปหมด ให้พากันระมัดระวังนะพี่น้องทั้งหลาย

วันนี้ได้พูดธรรมะเพื่อท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟัง ส่วนการช่วยชาติบ้านเมืองก็เคยพูดมาทุกี่ทุกวัน ขอให้ท่านทั้งหลายทราบทั่วถึงกัน ว่าเวลานี้เรากำลังแบกภาระในชาติไทยของเรา ไม่เช่นนั้นจะจม ชาติไทยนี้จะไม่มีใครมีความสามารถมาแบกมาหนุนให้มี ความเจริญรุ่งเรืองขึ้นได้ ถ้าไม่ใช่คนไทยเราเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราต้องถือว่าเป็นภาระอันหนักหน่วงด้วยกันทุกคนที่จะแบกภาระ คือความจะล่มจมของชาติไทยเราให้ขึ้นพื้น พุหนาแน่นเป็นลำดับลำดับ มีพวกเราเท่านั้นแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละพอ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com